

OD NAŠICH PŘÁTEL

Přiznávám našim čtenářům "Pokroku" a "Česko-Amer. Venkova", p. Václav Jirsák a jeho manželka Marie, na jižní 8. ul. v Omaze bydlící, obdrželi v těchto dnech ze staré vlasti dopis, z něhož vyjímáme následovně:

V Liběčíně, dne 26. prosince 1914. — Drahý Venouši a Marušo! Předem přijímáte od nás všech nejsrdčnější pozdrav. Když od Vás spatříme toužebně očekávaný dopis, jsme kvapni, žeho se v něm zase dočteme. — Zatrásil nás smutný telegram, dne 1. listopadu, sdělující nám překvapující zvěst, že Josef Flidr, manžel Andulky, sestry Tvé, Venouši, zemřel v nemocnici v Opavě ve Slezsku. Ve válece oheřuravě na žaludek. Dostal se do nemocnice a tam zemřel na úplavici t. j. cholernu. Převéztí jej nemohli, poněvadž by se ta zlá nemoc mohla převéztí s ním. Telegrafovali tam odtud, chtějí-li Flidroví Josefa, že jej nebudou moči leda až po půl roce sem převéztí. Toho si Flidroví však už nepřáli. Andulka moc želí pro něj doposud. K tomu teď má dne 15. pros. malíčkové holčičku jménem Anička. Bude to mít zlé, mnoho starostí. — Druhá smutná zpráva jest, že 4. pros. t. r. zemřel kmitrček Hledík ze Sejtinky. Zemřel na souchotiny. Do poslední chvíle mluvil. Pohřeb měl slavný. Bude to mít kmitrčka také zlé, neboť má devět dětí. — Dne 2. října t. r. byl Vincenc (bratr) u odvodu. Neodvedli jej — slábi. Sli od 20. až do 24. roků. — Dne 18. prosince šel zase Jeník k odvodu do Vys. Mýta. Neodvedli jej také. Jen, by zase ještě nemuseli. Sli od 24 do 36 r. V lednu zase půjdou k asentu od 36 do 42 roků. Na jaře, bude-li trvati válka, jistí se, že půjdou od 18ti let k asentu. Tak Jaromír by musel také jít. Toho by vzali — sokola. Jest silný — velký. Klouše se to u nás k velmi zlému. Jen abychom nemuseli z našich stavení pryč. Josef náš stále jezdí ve vlacích s málo raněnými do nemocnice. Jest do posud zdrav. Jeho žena Agata časem je u svých rodičů v Jimramově, neb v jejich najatém domku ve Svitavech. — Alois (námořník) jest u Srbska na řece Sávi, proti Srbům. Dobyli, jak píše, Belehrad, hl. město Srbské. — Josef Poslušný (Pouský) jest do posud ve Vys. Mýtě ve vojenské nemocnici u nemocných. — Z naší vsi jistí se, že jsou ve válece zabiti tři. Znás-li, Venouši, Jos. Souška z Liběčína (v koutě), jest zabít. Kdyby Jsi byl, Venouši, u nás, byl bys musel též také k odvodu. Dobře, že Jsi v Americe. Máš pokoj. — (Letošního roku se mi studie pokazila s tou válkou. Byl jsem připisán ve H. roků ve měšťanské škole ve Vys. Mýtě. Byli v té škole vojáci, tak se účelně zpodobilo až do listopadu. V prosinci začali učit, ale jen v nějakém domě v malé světnici, tak mě již p. řed. měšť. školy nechtěl přijmout, když neměl místa. Zase jsem začal chodit do Dvořčičky do školy. Učíme se jen po půl dne, poněvadž jen v celé škole učí pan ředitel Liška a nová slečna. Dva učitelé odešli na vojnu. Bude-li pokoj, šel bych na příští rok do měšťanské školy. — Počasí jest teď u nás špatné. Dříve pár dní mrazilo se aněhem; 14 dní už asi je pořád samé bláto. Jaké je u Vás počasí? Jineho Vám tak co nemáme psati, až zase p. druhé. — Srděčně Vás zdraví a líbí — Rodina Jirsáková.

COLLYER, Kans., 18. ledna 1915. — Čtená redakce! Posílám Vám \$1.80 jako předplatné na obliběný náš "Pokrok" a jako premií pošlete nám kalendář "Amerikan". Co se týče novinek, těch zde mnoho není, alespoň něčeho tak důležitého přitomně se zde nepřihodilo, jediné leda, že pšenice stoupá už na \$1.26 bušl. Nejhorším však při tom je, že ji už mnoho není ku prodeji. Ovšem někteří farmeři sem a tam mají ji ještě po několik tisíc bušlů, jinak ale mnoho se jí prodalo hned při mlácení za 56 a 60c a nejvíce až 70c a to proto, že ji každý měl huje a neměl ji kam uložít. Jakmile pak vystoupila na \$1.00, tu to šlo tak, že elevatory byly v braku zaplněny a nyní co se omla pšenice zvyšuje, omla se ostatní. V okolí tomto byla velká ú-

roda pšenice, jaké zde snad dosud nebylo, tak že každý farmer jí měl od 4,000 do 15,000 bušlů. Někteří zdejší farmeři mají na svých pozemcích postavené stavby pro nájemníky, neboť jsou zde mnozí ze starších rolníků, kteří farmy své rádi pronajímají a majitelé některých farem opět bydlí na výhledě, aneb vůbec někde jinde. Nájemci odvádí zde majiteli 1-3 a z farmy, na které nejsou výstavnosti, čtvrtý díl. Máme zde pšeničný kraj a potřebujeme vždy jen dostatek deště, potom se zde uvede i na skláři. Přejí všem čtenářům tohoto listu šťastný Nový rok. J. A. Mlinek.

MONOWI, Nebr., 18. ledna '15. — Čtená redakce a milí čtenáři! V minulém čísle "Pokroku" nalezl jsem dopis od p. Malkovského. Při čtení jeho od srdce jsem se zasmál oněm telegramům mezi těmi dvěma panovníky — rakouským a německým. Zároveň i o něm plakát v Plzni mne rozesmál. Než k věci. Milí čtenáři, ono se nám to zde pěkně směje a hezky rýmuje. Ale tam za tou louží to je zcela jiné. Dojista že oni dva potentáti na takové telegramy nejsou naloženi. Jak rakouský tak i německý císař asi již dobře ví, jak to s nimi dopadne a myslím, že onen plakát: "Marie Terzie prohrála Slezsko a Fr. prohraje všecko" se osvědčí o dobrý výstec. A co pak z toho vzejde pro Slovany, jest těžko dnes říci. Ze jim huře nebude, bude asi jistě, neb v Rakousku tak jako tak vládne živě německý, tak že vlastně ta hančí panická vláda v Rakousku jako ve své zemi. A rakouský panovník, ač dostal výprask od zrádného Prusa, byl a je vždy jeho vasal. A tu též stala se skutek tato vražedná válka. Prusák nevěděl, jak začít a tu podpělí krantiška a ten jako poslušný chlapec začal. Vzdor všemu vaškování upozornění, že mám také platit na noviny a věrte, že bych si na to nebyl hnedle ani sám nevzpomenul. A proč? Inu, proto že nám tolik práce, tak že mnohdy ani nevím, kolik je hodin, když ráno vstávám. Někdy si myslím, že musí být již kolem 9. a tu se podívám oknem, jaké venku asi panuje počasí a přemyslím, zdali bych mohl odvéztí nějakou — ovšem starou drubež do města, tak by ji mohli ti měšťáci páni mít k obědu. Večer obyčejně při takové příležitosti, když přijdu domů, prohlížím kukurici, jak mi z kornikruba ubývá, a tu se po každé zlobím a nopoňmám, aby tolik ní nekrmili, že korna bude velmi drahá; doma ale všichni se vymlouvají, že ni skutečně krmím málo. A tu věru nevím, kam se ta kukurice děje a napadá mne, že na ni nejspíše asi zajdu chodit. — Musím se též krátce zmínit u mým životopisu. Jsem totiž ročníkem od Strakonice. Když jsem nastupoval cestu z Čech do Ameriky, tu vyletěl po parolodi přes moře trval jenom asi 16½ dne. Na lodí, ačkoli jsem byl ještě vyrostkem, zažil jsem dosti zábravy a již tehdy jsem si pomyslil, co bych tak byl užil, kdybych jen byl poněkud býval starším. Aspoň kdyby mne bývalo 24 let, to bych byl užilval, já však v tehdejších svém věku byl jsem příliš ještě hloupým nezkušeným a děvat obzvláště velice jsem se styděl. Cilem naší cesty bylo nastejško Scotland, So. Dak., kam nám na nádraží přel naproti p. Mudlof, do jehož residence jsme se dostali již večer. Zde jsme byli asi 3 dni, když tu dostavil se takový děšť, že jsme myslili, že nastala průtrž mračen. Stavění bylo starý vrub, jaký mívají všichni ti staří naši přirokové. Tehly omla upadala dolů a tu jsem se tomu musel zasmát, že to je tak jako v Čechách říkali — u pohod-

ného na samotě. Tam jsem setřval asi dva roky, když tu pojednou jsem našel v práci "chlup". Proto jsem se sebral a odejel do Nebrasky, do okresu Saline, ku svému bratru Jirsovi. V tom čase, když jsem k němu přijel, stávil právě residence a sice z velmi pěkných cihel, jež si naoral v zahradě. U něho zdržel jsem se rok, načež odešel jsem sloužit na farmu, 6 mil jižně od Exeter, kde jsem vydržel 3 roky. Pak ale opět jsem sebral několik těch mých hadříků a hajdy pryč. Konečně jsem si myslil, že se ožením; nejhorším však při tom bylo, že mne žádná nechtěla, proto jsem si musel opět vynajít práci a dále osamocen v potu tváři se lopotit. Dnes jsem sice již starý děda, přece však posud si troufám, kdyby moje bába natáhla "brka", že bych se ještě lehece oženil, ježto nyní jsem zkušenější — chytrější a holek jsem se styděl pouze, pokud jsem byl mlád. — Když jsem se tedy nemohl oženit, šel jsem pracovat k M. Burdovi, u něhož jsem rok sloužil a pak pustil jsem se do Box Butte okresu. Ráno přijel jsem do Hay Springs, odkud mne Jan Rožánek zavezl 25 mil na jih na homestead, kde jsem v dříváku pobyl 6 let, jako všichni jiní tehdejší moji sousedé. Mnoho jsem toho tam nechtěl a co jsem dříve kde vydělal, tak jsem tam ziralil. Za 3 roky na to pak jsem se oženil a odejel zpět do Saline okresu, kde jsem byl 2 roky na rentě, načež jsem si koupil 160 akrů pozemku. Nyní vlastním 3 osmdesátky a dosti dobře si v tom stojím — mám 2 ovesnokozy, dohré vysoké vlněné punočky a ručkovice z kuže starého psa, tak že vydržím venku třeba nicdo ne dělat. Nyní ale myslím, že již musím přestat. Právě ročně se sněží a tu jsem se tak rozepsal a aby mi nebylo zima, porazil jsem vrhu, kterou při otevřených dveřích pomalu do kamen postřekují — tak nám ze sněhu.

HARTINGTON, Nebr., 19. ledna 1915. — Čtená redakce! Především přijímáte ode mne srdečný pozdrav. Prosim, přiložené nalezne poštovní poukázku na \$1.80; jest to obnovení předplatného na "Pokrok" a doplatek na premií kalendář "Amerikan" pro pana Jos. Housera z Hartington, kterýž mně svěřil tento obnos Vám k odeslání. Tudíž, prosím, pošlete mu ten kalendář, nežli budou všechny pryč. Večery jsou nyní tak dlouhé a proto dobrá kniha přijde vhod k ukračením chvíle. Co se mne týče, jsem pilně zaměstnán studií ústavy Spoj. Států Amerických. Jsem totiž ucházejícím o druhý občanský list a mám s tím hodně starostí. Kdo nezkusil dostati druhý občanský list podle nových zákonů, ten nemá věru ani potuchy, co všechno jest na uchazeči o občanství žádáno, aby věděl, ta spousta otázek, které jsou kladeny v našem okrese Cedar jest přitomně přihlášen asi 10 kandidátů o občanství, většinou Skandinavi a jen já jediný Čech. Jarní zasedání poroty započne v našem okrese 1. února a hned prvý den zahájeme soudy budou vydávány občanské listy. Tudíž doba již jest blízká. Protož jest třeba za dvojnásobným úsilím se učiti. — S přáním Vám mnoho zdaru v tomto novém roce, trvám v úctě Váš

DORCHESTER, Nebr., 21. ledna 1915. — Čtená redakce "Pokroku"! Ondyno povšimnul jsem si laskavého upozornění, že mám také platit na noviny a věrte, že bych si na to nebyl hnedle ani sám nevzpomenul. A proč? Inu, proto že nám tolik práce, tak že mnohdy ani nevím, kolik je hodin, když ráno vstávám. Někdy si myslím, že musí být již kolem 9. a tu se podívám oknem, jaké venku asi panuje počasí a přemyslím, zdali bych mohl odvéztí nějakou — ovšem starou drubež do města, tak by ji mohli ti měšťáci páni mít k obědu. Večer obyčejně při takové příležitosti, když přijdu domů, prohlížím kukurici, jak mi z kornikruba ubývá, a tu se po každé zlobím a nopoňmám, aby tolik ní nekrmili, že korna bude velmi drahá; doma ale všichni se vymlouvají, že ni skutečně krmím málo. A tu věru nevím, kam se ta kukurice děje a napadá mne, že na ni nejspíše asi zajdu chodit. — Musím se též krátce zmínit u mým životopisu. Jsem totiž ročníkem od Strakonice. Když jsem nastupoval cestu z Čech do Ameriky, tu vyletěl po parolodi přes moře trval jenom asi 16½ dne. Na lodí, ačkoli jsem byl ještě vyrostkem, zažil jsem dosti zábravy a již tehdy jsem si pomyslil, co bych tak byl užil, kdybych jen byl poněkud býval starším. Aspoň kdyby mne bývalo 24 let, to bych byl užilval, já však v tehdejších svém věku byl jsem příliš ještě hloupým nezkušeným a děvat obzvláště velice jsem se styděl. Cilem naší cesty bylo nastejško Scotland, So. Dak., kam nám na nádraží přel naproti p. Mudlof, do jehož residence jsme se dostali již večer. Zde jsme byli asi 3 dni, když tu dostavil se takový děšť, že jsme myslili, že nastala průtrž mračen. Stavění bylo starý vrub, jaký mívají všichni ti staří naši přirokové. Tehly omla upadala dolů a tu jsem se tomu musel zasmát, že to je tak jako v Čechách říkali — u pohod-

VÁCLAV SVARÉ.

KLAMATH FALLS, Ore., 21. ledna 1915. — Čtená redakce, přijímáte můj srdečný pozdrav a odpustte, že jsem se 8 předplatným na milý náš "Pokrok" poněkud opozdil. Přiložené vám zaslám \$2.50 na "Pokrok" a "Česko-Americký Venkov" a 30c na rychejší sídlo, jakož i \$5.00 ve prospěch nouzí trpících krajanů v Čechách. Není to sice mnoho, lépe však myslím něco, nežli vůbec nic. Abych psal, jaké máme zde počasí, tu musím sdělit, že až do nového roku bylo bezle sněhu, kterého ale nyní trochu napadlo. — Úrodu jsme měli poněkud slabší, neboť za celé léto pouze jednou přšelo; pšenice sypala od 12 až do 20 bušlů po akru. Zde však sucho tak neuskódi jako příkladně na východě. Brambory se uvedly podle toho, jak kdo třel sázet, tak že kdo je sázal příliš záhy, měl jich malou úrodu, ježto přišel na ně mraz a ten jim ublížil. Já že jsem sázal brambory až ke konci května a začátkem června, tak jsem jich měl trochu sebrat. Čtenářům přeci šťastný nový rok a redakce hojně nových odberatelů, neboť "Pokrok" si zaslouží, aby byl co nejlépe odebírán; jest to časopis skutečně dobrý. V úctě Váš H. Balin.

RAVENNA, Nebr., 25. ledna 1915. — Čtená redakce a čtenáři "Pokroku"! Musím se zase ucti Vás podívat, neboť mezi Vámi člověk se přece nejspíše pohaví. Počasí, jaké právě zde panuje, jest téměř sibiřské; zima, snih a zasněžení zima, tak že člověk nejraději u kamen — aeh, pardon — neboť člověk jako já tak mladý a něco takového z úst vypustit — není to přímo hanba? Kdyby to takhle nalyšela sousedovně slečna deevuška, jistě by u mne pohlížela jako na nějakého zmraženého panáka. Ona totiž — abyste věděli — má mne tak jako trochu ráda a ovšem já ji též — však musím o tom raději nyní pomlčet, abych naposledy s mojí láskou se neprozradil. — Jednoho

ráno jsem sebral několik těch mých hadříků a hajdy pryč. Konečně jsem si myslil, že se ožením; nejhorším však při tom bylo, že mne žádná nechtěla, proto jsem si musel opět vynajít práci a dále osamocen v potu tváři se lopotit. Dnes jsem sice již starý děda, přece však posud si troufám, kdyby moje bába natáhla "brka", že bych se ještě lehece oženil, ježto nyní jsem zkušenější — chytrější a holek jsem se styděl pouze, pokud jsem byl mlád. — Když jsem se tedy nemohl oženit, šel jsem pracovat k M. Burdovi, u něhož jsem rok sloužil a pak pustil jsem se do Box Butte okresu. Ráno přijel jsem do Hay Springs, odkud mne Jan Rožánek zavezl 25 mil na jih na homestead, kde jsem v dříváku pobyl 6 let, jako všichni jiní tehdejší moji sousedé. Mnoho jsem toho tam nechtěl a co jsem dříve kde vydělal, tak jsem tam ziralil. Za 3 roky na to pak jsem se oženil a odejel zpět do Saline okresu, kde jsem byl 2 roky na rentě, načež jsem si koupil 160 akrů pozemku. Nyní vlastním 3 osmdesátky a dosti dobře si v tom stojím — mám 2 ovesnokozy, dohré vysoké vlněné punočky a ručkovice z kuže starého psa, tak že vydržím venku třeba nicdo ne dělat. Nyní ale myslím, že již musím přestat. Právě ročně se sněží a tu jsem se tak rozepsal a aby mi nebylo zima, porazil jsem vrhu, kterou při otevřených dveřích pomalu do kamen postřekují — tak nám ze sněhu.

FRANK JIRSA.

DAVID CITY, Nebr., 25. ledna 1915. — Čtená redakce "Pokroku"! Když ze zdejšího okolí nechech žádný z těch starších psát, ehei tedy sám, třeba trochu mladší, s troškou přijít do mlýna. — Nyní opět slunko krásně svítí, však po poslední dva dni jsme je ani ne spatřili — čtyřak nespíle se sehovalo, aby si severák mohl za láskovat. Při tom možná též ně která ze sousedek si vyvysila ven peřiny, jež pan severák si sebral a zde nám peří z nich všemna deset rozhlašoval, ježto země jako útlým povlakem jest celá pokryta. Nyní se vůbec nedá něčeho po venku dělat a tak se sedí okolo kamen a pomalu všecko, ježto třeba, opravuje. Někde derou peří, jiné spravují koňské postroje, vlastně každý snad něco robí, aby mu po případě krev v žilách nestyda. Ostatně do města v tom

časem jezdit, jest téměř bezúčelným; za jedno nikoho tam není k spatření a za druhé vše, co potřebujeme, máme doma. Nejlépe jest se někde se sejit a hodit si slardu, aneb enkoliv jiného, jen aby totiž čas ušel. — Úrodu jsme měli zde dosti obstojnou a ceny jsou též vesměs dobré, však není to přitomně nic platného, ježto o pět cesty jsou bídné. — Kukurice vydala 30 až 50 bušlů po akru, oves sypal 25 až 60 bušlů — dle práce, kdežto pšenice šla prošťně — od 15 do 25 bušlů po akru. Nyní ale musím již přestat a nechat místo raději těm, kdo rádi píší a mají toho více k odložení. Nepřijde-li však tento dopis do kóše, budu psati více a častěji. Zlatim s posrpravem sňatávám všem čtenářům ten samý

W. J. Janky.

Chraptivost, zajímavý kašel, krup, zánět průduček, nastuzení a kašel ustupují tam, kde

SEVERÚV

Balsám pro plíce

(Severa's Balsam for Lungs) je brán k utišení a napravení takových onemocnění. Účinky jeho jsou příjemné a uspokojivé. Cena 25 a 50 centů.

Spelehlivý lék proti kašli.
"Vážíte Vám dává, že Severův Balsám pro plíce jest spelehlivým lékem proti kašli. Pomohl mým synům ve třech případech od kašle, pročť jej všude odporučuji těm, kdo ho potřebují."
Em. Matějovský,
Box 41, Comly, Ohio.

Při nastuzení a chřipce
jest radno si zapamatovati, že Severův Balsám pro plíce jest spelehlivým a chřipce (Severa's Cold and Grip Tablets) doplňují velmi vhodné účinky Severova Balsámu pro plíce. Cena tablet 25 centů.

Zkusili jste již kdy **Severovy Tab-Lax?** Cena 10 a 25c.
Jsou to výtečné projímavé cukrovinky jak pro děti tak i pro dospělé.

Severovy léky jsou na prodej všude u lékárnách. Žádáte vyžádné jsou Severovy léky a odesíláte nápočetníky.

W. F. SEVERA CO.

CEDAR RAPIDS IOWA

PEČÍRKOVY kalendáře jsou již zde!

Kdo z krajanů přije si za premií kalendář Pečírkyv neboť co nejdříve se přihlásí, ježto záruka jejich jest velmi omezená. Pečírkyv kalendář jest nejoblíbenějším ze všech kalendářů z Čech a proto po něm ta obrovská poptávka. Pateřujícím pro milovníky tohoto kalendáře jest, že letos zvláště množstvím krásné a poutavé četby se vyznamenejává.

Všichni předplatitelé na "Pokrok" na celý rok ku předu obdrželi Pečírkyv kalendář jako premií

za doplatek 20 ctů.

KALENĀŘ "AMERIKAN"
jest z nejlepších kalendářů vůbec a jehož zřaoby úžasné se tenčí, poskytuje jemu všem, kdož si na rok ku předu předpláti,

za doplatek 30 ctů.
jinak se prodává za 50 ctů.

Čestovali si některý z těchto kalendářů zjistiti, neodkládejte se zasním předplatného, ježto zřaoby těchto nejlepších kalendářů rychle ubývají. Dopisy s přiloženým obnosem nápočetníky na:

POKROK PUBLISHING CO.,
1417-1419 So. 13. St., Omaha, Nebr.

Kavárna a Restaurant SLAVIE

Pravá česká kuchyně.

Krajanům zavítavším do Omaha mohou posloužití čistými pokoji. Vše úplné nové zařízení. Proti "Pokroku" "Západa".

FRANK BOUTÍN, majitel.

Kdykoliv jste ve městě, zajděte navštívit

ADAMA SLOUPA

elegantní hostinec

v č. 324 - 13. a Harney ul., Omaha

Znameníte pivo, výborné likéry, chutný lund a veselá společnost.

to časem jezdit, jest téměř bezúčelným; za jedno nikoho tam není k spatření a za druhé vše, co potřebujeme, máme doma. Nejlépe jest se někde se sejit a hodit si slardu, aneb enkoliv jiného, jen aby totiž čas ušel. — Úrodu jsme měli zde dosti obstojnou a ceny jsou též vesměs dobré, však není to přitomně nic platného, ježto o pět cesty jsou bídné. — Kukurice vydala 30 až 50 bušlů po akru, oves sypal 25 až 60 bušlů — dle práce, kdežto pšenice šla prošťně — od 15 do 25 bušlů po akru. Nyní ale musím již přestat a nechat místo raději těm, kdo rádi píší a mají toho více k odložení. Nepřijde-li však tento dopis do kóše, budu psati více a častěji. Zlatim s posrpravem sňatávám všem čtenářům ten samý

W. J. Janky.

DOBŘÁ KÁVA

pouze za 20 centů libra

Varek této kávy získáme zdarma na požádání. — Objednávky vyplýváme od 25 liber výše a ty sa — Jest to nematou výhodou pro krajanů, zvláště v Nebrasc, objednatí od nás, neboť dvojnásobně jest nepatrné a dostává rychlá. O spelehlivosti našeho závodu se můžete přesvědčiti u státní redakce tohoto listu. — Všecké dopisy adresujte: 254f

OMAHA COFFEE MILL, 1904 SOUTH 13TH STREET OMAHA, NEBRASKA